

Frederiksberg Commune har havt Leilighed til at yttre sig om Sagen, saa maa det forstaaes derhen, at Ingen har havt Sæde i Commissionen, thi der foreligge en Masse Akt, der give Vidnesbyrd om, at der har været givet Vedkommende den fuldeste Leilighed til at yttre sig, og det ikke en enkelt Mand, men hele Sogneforstanderskabet, den locale Dyrighed, Amtmanden o. s. v. have havt den fuldstændigste Adgang til at blive hørt om Sagen, selv om Communen ikke har været repræsenteret ved noget Medlem i Commissionen. Forøvrigt skal jeg med Hensyn til § 7 bemærke, at jeg ingenlunde føler noget særegent Kald til at bestride den Sætning, at der skal tages Hensyn til Autoritets-Erklæringer, men jeg troer dog, at det er for meget forlangt, at de skulle være Bærge i et Spørgsmaal som dette, hvor der er Tale om Publicums Ret; thi hvad Publicum, der gaaer paa Fortouget, er tjent med, det veed enhver Rigsdagsmand ligesaafuldt som de, der have Bestalling paa at varetage Communens Interesse.

Ordføreren: Ja, den ærede Landstingsmand taler bestandigt om Publicums Larm; men han glemmer stadigt Billigheds-hensynet til Eierne. Forøvrigt maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at der i § 7 er indløbet en Trykfeil, som Udvalget har overseet. Naar der nemlig i § 7, 3die Linie staaer: „Bordurstenenes“ skal det være: „Bordurstenenes“, og det er Noget, som jeg antager kan vedtages som Redaction.

Formanden: Ja! — Jeg mener at lade Afstemningen foregaae saaledes, at kun de Paragrapher afstemmes, hvortil der er stillet Endringsforslag, men at derimod de andre Pa-

ragraffer, saafremt Ingen af Thingets Medlemmer gjør Paastand paa det Modsatte, ville blive anseete som vedtagne uden Afstemning.

Da ikke flere ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget til § 2:

At Ordet „dog“ i andet Membrum udskydes, og istedetfor det sidste Punktum „dog skal Justitsministeriet“ til Enden, sættes:

„Kongen kan dog udvide Loven, efterhaanden som den tiltagende Bebyggelse maatte gjøre det nødvendigt, til denne Deel af Stadens udenbyes Grund.“
vedtoges eenstemmigt med 32 Stemmer.

2) Lovudkastets § 2 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Til Forstæderne henregnes i denne Lov kun de Dele af Stadens Grund, som ligge indenfor den ældre Demarcationslinie, saaledes som denne findes affat paa det denne Lov vedhæftede Kort. Paa de Bygninger, som opføres paa Stadens Grund udenfor denne Linie, finde denne Lovs Forskrifter, med Undtagelse af Bestemmelsen i § 93, ingen Anvendelse, men de kunne opføres efter de for Landet gjældende Regler. Kongen kan dog udvide Loven, efterhaanden som den tiltagende Bebyggelse maatte gjøre det nødvendigt, til denne Deel af Stadens udenbyes Grund.
vedtoges eenstemmigt med 32 Stemmer.

Lovudkastets §§ 3 og 4 (See Anhang Sp. 267—68) ansaaes vedtagne uden Afstemning.